

MĚSÍČNÍK OBČANŮ ČISTECKA

ČISTECKÝ ZPRAVODAJ

Z Á Ř Í 2 0 1 1

CENA 6,- Kč

AKTUÁLNĚ

PRODEJ SLEPIČEK

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen **Tetra hnědá a Dominant žíhaný, kropenatý, černý, žlutý a bílý.** Slepičky pouze z našeho chovu!! Neprodáváme kuřice. Stáří slepiček 18-20 týdnů cena 138-148 Kč/ks, starší 20 týdnů 155 Kč/ks.

Prodeje se uskuteční:
v pondělí 12. září 2011
Čistá – host. U Šimků -
v 15:45 hod

Případné bližší informace : tel
728605840 728165166
415740719

OBEC INFORMUJE

KOMINÍK

Kdo má zájem o službu kominíka, ať se nahlásí na obecním úřadě do 15. září.

O termínu budete informováni prostřednictvím SMS.

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Další pravidelné veřejné zasedání Zastupitelstva obce Čistá se uskuteční ve čtvrtek dne 22. září 2011 od 18:00 hodin v zasedací místnosti obecního úřadu v Čisté.

Kontakt

Obec Čistá
Čistá č.p. 1
270 34 Čistá u Rakovníka
tel. 313 549 454

Krajem, kde lišky dávají dobrou noc.

Takto bývalo označováno Manětínsko – soudní okres, který patřil k nejhudším v republice. Kromě okolí Kaznějova v jihovýchodním cípu a skláren v okolí Bezděvova na západě bylo pouze chudé podhorské zemědělství a lesnictví včetně několika pil. Touto oblastí protéká řeka Střela. Své putování začneme v Chýších, které přibližně od roku 1970 patří do okresu Karlovy Vary. Před tím asi 10 let patřily do okresu Plzeň-sever a ještě před tím Žlutice. Tato obec, ve které žije přibližně 550 obyvatel má od roku 2007 statut města. V obci je přístupný opravený zámek a u něho zámecký pivovar s pivnicí. Je tam opravdu příjemné posezení. Tento komplex velmi oživil turistické i společenské dění v obci. Za zámkem je upravený park a v jeho dolní části jsou zasazeny zajímavé stromky - „pomlaskovníky“. Minulý rok tam byly čtyři.

My se na putování vydáme po silnici (též cyklostezka) do údolí Střely směr Čichořice. Na cestu je vhodné si vzít něco k pití nebo i k jídlu, protože na trase dlouhé 11 kilometrů do Rabštejna nad Střelou je sice šest osad, ale převážně chalupářských (Čichořice-Čihání-Poříčí-Luby-Dvorec-Jablonná), a tak trvale žijících obyvatel je zde kolem dvaceti. U osady Jablonná přijdete na zelenou turistickou značku KČT a po ní dojdete do Rabštejna nad Střelou. Tento úsek je možno projet i autem, ale úsek přibližně 2,5 km před Rabštejnem musíte objet přes osadu Poustka. Silnice je zde sice asfaltovaná, ale v hrozném stavu, je poměrně úzká a s provozem lesnické techniky.

Rabštejn nad Střelou, o kterém jsme se učili už ve škole jako o nejmenším městě v Čechách (a jedním z nejmenších v Evropě) je dnes pouze osadou města Manětína a v dubnu letošního roku měl 23 obyvatel (je to ale úspěch, protože před dvěma lety jich měl pouze 18). Na Rabštejně sídlil rod Pluhů z Rabštejna prokazatelně od roku 1267 až do čtrnáctého století a tento rod vlastnil i krásný zámek Červená Lhota u Jindřichova Hradce, který je známý z několika našich filmových pohádek. V Rabštejně je několik historických staveb a to jeden z nejstarších kamenných mostů v Čechách, který dosud slouží silničnímu provozu, dále bývalý klášter řádu Servitů přebudovaný zhruba před třiceti lety na hotel, ale v posledních letech jej pamatují pouze zavřený. Dále je zde opravený zámek, který sloužil jako účelové a rekreační středisko ČTK (Česká tisková kancelář). Dnes je v soukromém vlastnictví a můžete se přes mřížová vrata koukat na zahradu. Je zde také kostel sv. Panny Marie Sedmibolestné, kde doba otevření je uvedena na vývěsce nebo se můžete informovat na římskokatolické farnosti Manětín tel. 373392309. Také jsou zde k vidění zříceniny (dvě válcové věže původního hradu Rabštejn. Používá se zde všude původní německý název lokality což v českém překladu znamená „Havraní kámen“. Tento název má pouze ranč v údolí řeky Střely, kde je možno sehnat stravování, ubytování a podobné služby (informace tel. 724216744). Jsou zde i další zajímavá místa a to bývalé břidlicové doly (zákaz vstupu – nebezpečí těžkých úrazů), židovský

hřbitov, mlýn „U lišáka“, bývalá pastuška, zbytky městských hradeb a zvláště vyhlídka „U kříže“ odkud je nejkrásnější výhled na Rabštejn. Všechna tato místa jsou spojena naučnou stezkou, která má dva okruhy. Delší okruh je dlouhý přibližně 7 kilometrů, má výškové rozdíly až 120 m a prochází i kolem Horova mlýna. Obě stezky jsou značeny „zeleným psaníčkem“. Horší je to v Rabštejně s úrovní služeb. Kromě již jmenovaného ranče Havraní kámen najdete v měsících květen, červen, září a říjen ve dnech pátek-neděle dva menší penziony, které mají v červenci a v srpnu otevřeno celý týden. Smůlu budete mít od listopadu do dubna kdy zde najdete k napití pouze vodu v řece. Všechny údaje jsou z minulé sezony, mohou se změnit, ale je to málo pravděpodobné. Situaci se snaží řešit nově zvolený tříčlenný osadní

KAM ZA KULTUROU

Divadlo

Obec plánuje na letošní podzim návštěvu představení Švandova divadla nebo Divadla Radka Brzobohatého. Na vstupenky je zakoupena sleva. Termín a bližší informace dáme včas vědět. Půjde o známé herce, které znáte z televize. Přihlášky bude evidovat pí. Valigurčinová.

II. Cisterciácké noci

9. a 10. září se konají noční prohlídky Kláštera Plasy...s DS Tyl. (**Poslední osudy mnišské komunity při rušení kláštera**). Prohlídky po půlhodině od 19-24 hodin, vstupné 100,- Kč. Rezervace na tel. 373 322 174.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

JUBILANTI

60 let

Králová Marie, Čistá
Pešková Marie, Čistá

70 let

Bricynová Miluše, Čistá
Kalous Josef, Čistá

75 let

Zinková Miroslava, Čistá

85 let

Tuček Dobromil, Čistá

výbor ve spolupráci s MěÚ a římskokatolickou farností v Manětíně. Rovněž v oblasti dopravní obslužnosti se zde nepodařilo nic změnit vzhledem k tomu, že silnice přes obec neumožňuje zvláště v zimě bezpečnou jízdu autobusů. Spojení je pouze v pracovní dny 4x denně s Manětínem.

Chcete-li se v Rabštejně zdržet déle můžete si z údolí odskočit po červené značce KČT k Černému rybníku v osadě Poustka a dále po silnici shodně s cyklostezkou k penzionu „Na zámečku“ poblíž osady Nový Dvůr, kde je příjemné posezení v restauraci, která je zařízena v mysliveckém stylu. Dále je možno pokračovat po silnici a odbočit vlevo směr Sklárna. Na této silničce se setkáte se žlutou značkou KČT a můžete po ní odbočit vpravo a přibližně po kilometru chůze přijdete k bludným balvanům DĚDEK a BÁBA. Sice jsem je neměřil, ale mají základnu přibližně 12 x 8 metrů a výšku přes sedm metrů. Pocházejí z poslední doby ledové, kdy sem připutovali s ustupujícím ledovcem. Od sebe jsou asi půl kilometru a rozeznáte je podle toho, že Bába je v základně širší a nižší a Dědek je trochu hubenější a vyšší. Po žluté značce se vrátíme zpět na silničku a po ní vpravo směrem ke Sklárně. Ze silničky si ještě odskočíme asi 150 metrů k seskupení viklanů - jedná se o takové miniaturní skalní městečko (nepokoušejte se však na viklany lézt-velmi nebezpečné). Dále se můžete po ohlášení zastavit a občerstvit ve škole v přírodě Sklárna, která je mladé generaci v Čisté dobře známa ze školních výletů. Odtud se můžeme vrátit po červené značce KČT přes Poustka do Rabštejna. Délku tohoto okruhu si můžete zvolit určitými alternativami od dvanácti až po osmnáct kilometrů s jedním náročnějším stoupákem z Rabštejna na Poustka. Další putování kolem Střely začne z Rabštejna kolem Horova mlýna po zelené turistické stezce KČT na Stražiště-železniční zastávka Mladotice. Tato stezka dlouhá patnáct kilometrů je schůdná pouze pro pěší a není ani vhodná mít sebou jízdní kolo. Hned pod Rabštejnem začíná úzké skalnaté údolí a to zvláště u Železného hamru. V době jarního tání nebo při povodních je tento úsek neprůchozí a je nutná poměrně dlouhá obcházka přes Hlubokou a Kalec. Poblíž hamru je nutné skalní výběžek projít tunelem, ve kterém se budeme muset sehnout nebo zvolit dvojí přebrodění řeky. Tento úsek je nejkrásnější z celého údolí a lze jej přirovnat (v menším provedení) k údolí Vydry na Šumavě. Dále dojdeme tímto údolím ke Kozičkovu mlýnu. Za ním můžete zvolit ze dvou variant. Buď pokračovat po zelené přes osadu Černá Hať k Čoubovic mlýnu nebo si tento úsek trochu zkrátit po břehu řeky, ale musíme počítat nejméně s jedním broděním přes řeku. U Čoubovic mlýna se do Střely vlévá Manětínský potok, který přivádí vody z prostoru Manětína a Nečtin. Objekty na cestě od Rabštejna dnes slouží dětským táborům nebo jako základny pro trempské táboření. Sjíždění řeky na lodkách zde není moc rozšířeno, protože je buď málo vody a při vyšším stavu vody je zde rychlý tok s mnoha meandry a kameny. A nyní si znovu oddychneme od řeky a budeme pokračovat po žluté a od Frantova mlýna po červené značce KČT a přibližně po osmi kilometrech přijdeme do Manětína. Cesta bude procházet kolem dvou soukromých objektů. A sice Frantův mlýn celou dobu sloužil jako malé hospodářství. Dnes je dobře udržovaný a je oplocený. Stezka je vyznačena kolem plotu. Vuršuv mlýn budí dojem neudržovaného objektu. V jeho blízkosti jsou objekty sloužící rekreačním a hotelovým službám. Po celou cestu od Chýší budeme míjet „ŘOPÍKY“ lidově zvané bunkry což jsou železobetonová lehká opevnění vzor 37, která byly budována v třicátých letech minulého století na obranu republiky. Název je jako zkratka „Ředitelství opevňovacích prací“. Už jsme toho dneska prošli dost, tak si odpočineme a setkáme se znovu u Čoubovic mlýna.

Kradu – kradeš – krademe !!!

Ještě jednou žádáme všechny nenechavé občany, aby si nevybírali naši prodejnu pro „nákup do tašky zdarma“. Platit každý měsíc manko, které za sebou nechají zloději, není opravdu nic milého a věřte, že je to velký zásah do našich peněženek.

Zároveň znovu prosíme, aby si maminky ohlídky své děti, které si leccos strčí do kapes, a pokud možno nechávaly kočárky před kasou.

Pokud nás na nenechavce upozorníte, abychom mohli včas zasáhnout, budeme Vám vděční.

Za kolektiv prodejny COOP Jednota SD Čistá vedoucí.

Záříjové pranostiky

Po teplém září zle se říjen tváří.

Bouřka v září – sních v prosinci.

Teplé září – dobře se ovoci i vínu daří.

Záříjový déšť polím potrava, záříjové spršky pro víno otrava.

Září víno vaří, říjen – pivo pijem.

Prší – li často v září, z lesů se dlouho voda páří.

Ozve – li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.

V září sic slunce ještě hodně svítí, ale kabát již připravený musíš mít.

Prší – li hodně v září, vesele se sedlák tváří.

Jsou – li v září noci i jasné i suchy, nebude po houbách ani potuchy.

Divoké husy na odletu – konec i babímu létu.

Na svatého Václava každá pláňka dozrává.

Svatý Václav praví: "Pustte krávy do otavy."

Na svatého Václava babí léto nastává.

Přijde Václav – kamna připrav.

Posvícení

Podle legendy slavil první posvícení Šalamoun, když světil svůj chrám v Jeruzalémě. Každý rok v ten stejný den pak pořádal hostinu pro své přátele na počest vysvěcení chrámu.

Jak již tato legenda naznačuje, posvícení byla výroční slavnost, která se slavila v neděli před nebo po svátku světce, jemuž byl zasvěcen místní kostel.

Posvícení bývalo jedním z nejoblíbenějších svátků prostého venkovského lidu, kterým zároveň oslavovali ukončení polních prací. Posvícení v Čechách a hody na Moravě se slavily na podzim, tedy v období, kdy již byl nový mák do buchet, zásoba čerstvé mouky a vajec, zralé švestky na povidla a vykrmené husy na pekáč, zkrátka ideální doba na posvícení.

Za starých časů se posvícení slavilo téměř v každé farnosti v jinou dobu. Lidé chodili na posvícení konané v okolních obcích nejen, aby navštívili své příbuzné a přátele nebo aby něco utržili prodejem různého zboží, ale také proto, že se jim díky této slavnosti naskýtal možnost dobrého jídla a zároveň odpočinku od práce. A tím, jak se lidé bavili, pracovní morálka trpěla. Císař František Josef II. chtěl nějakým způsobem sjednotit oslavy v celé zemi, a proto roku 1787 vydal nařízení, kterým lidu nařídil slavit posvícení v jeden čas. Termín stanovil na neděli po svátku svatého Havla. Poslušní poddaní přijali toto nařízení velice nadšeně. Od té doby slavili třetí neděli v říjnu tzv. „císařské hody nebo také havelské posvícení“ a mimo nich dále i svoje místní posvícení, tzv. „naše posvícení“.

Dříve se posvícení slavilo většinou od sobotního večera do úterního rána, někde do čtvrtka, místy dokonce týden tzv. „od starého posvícení do mladého posvícení“, tedy od neděle do neděle. Avšak samotné přípravy na posvícení začínaly mnoho dnů předem čištěním stavení a dvorku. Zároveň s oslavami se konávalo mnoho zásnub a uzavíralo plno sňatků. O posvícení se scházela celá rodina včetně širokého příbuzenstva a všichni svorně zasedali u bohatě prostřených stolů. Obecně platilo: čím více hostů, tím větší pocta pro hostitelku.

Posvícení bylo i přehlídkou koláčků. Recepty na přípravu a různé způsoby zdobení se krajově lišily. Měly nejrůznější tvary (kulaté, čtvercové, obdélníkové) a velikosti (malé tzv. svatební, velké tzv. německé). V Čechách platilo, že čím menší koláče, tím slavnostnější. Těm nejmenším koláčkům se říkalo svatební, protože se dělaly hlavně na svatby. Na Moravě byly ty nejmenší koláčky známe pod názvem vdolečky. Berounsko se proslavilo koláči s několika vrstvami „nádivky“. Chodské koláče jsou nezaměnitelné svým zdobením pomocí povidel, tvarohu, máku, marmelády, rozinek, mandlí. Tzv. skládanec nebo skládanice se peklo na Plzeňsku. Bylo to koláčové těsto rozprostřené na celém plechu, na které se nanášela maková nádivka. Na nádivku se dala další vrstva těsta, navenek namazal tvaroh a kolem dokola podél plechu upletl třípramenný copánek. Dozdobilo se hrozkami a mandlemi. Na některých místech v Čechách se peklo hranatý koláč na celém plechu.

O posvícení se nejedli jenom koláče. Na příklad se pekly točenice, věnečky, rozmarýnky nebo tzv. „pégny“, což byly hřebínky sypané fenyklem a cukrem. Tzv. martinské podkovy a rohlíky se pekly na martinské posvícení, byly plněné makovou náplní. Říkávalo se jim také vandrovníky nebo vandrovnice, protože je v minulosti dostávala čeled' při odchodu ze služby.

Svatý Václav

Tento světec je historicky doloženou postavou. Narodil se pravděpodobně v posledním desetiletí devátého století knížeti Vratislavovi I. a jeho ženě Drahomíře. Václav byl velmi vzdělaný člověk. To, že se dal na křesťanskou víru, bylo bezesporu zásluhou jeho babičky kněžny Ludmily, která ho vychovávala a byla jeho poručnicí po otcově smrti. Úzce spolupracoval a podporoval křesťanskou církev a to vyvolávalo odpor u stále ještě pohanské šlechty. Ta se semkla kolem jeho mladšího bratra Boleslava, který velmi toužil po vládě. Sousedem jeho knížectví byl římský císař Jindřich I. ptáčník. Vzájemné nedobré vztahy vyústily do válečného konfliktu, z něhož v roce 929 nevyšel Václav vítězně. Jako poražený musel platit poplatek za mír, což se nelíbilo opozici, a jeho postavení bylo nejisté. Mezi oběma bratry vznikl konflikt. Vyvrcholil dne 28. září 929, kdy Václav přijal bratrovo pozvání na svěcení kostela v Boleslavi. Zde byl na popud svého bratra zavražděn. Ostatky Václava byly převezeny do Prahy do Václavem založeného Chrámu sv. Víta na Pražském hradě, kde jsou ve

Svatováclavské kapli uloženy dodnes.

Václav byl statečný voják, který se nezalekl ani mocnějšího protivníka. Prostý lid ho ctil. Začaly se šířit příběhy o jeho zázracích v souvislosti s jeho osobou, zejména legendy o tom, jak pomáhal Čechům v bitvách. Protože byl křesťanem, byl to dobrý důvod pro kněží, aby podporovali jeho uctívání a vyhlásili ho za mučedníka, tedy svatým.

Stal se patronem země české, ale také vinařů a sládků.

Zvyklosti a tradice

- koncem září, v některých krajích právě v tento den, na svatého Václava, bývalo zvykem hnát stáda dobytka ze vzdálených pastvin zpět do chlévů
- někde na svatého Martina, někde na svatého Václava končil služební rok pro čeleď, která se ohlížela po novém hospodáři, při tom mezi sebou volila chudého krále a chudou královnu, a při obchůzce domů se bavila zpěvem a tancem
- po svátku svatého Václava nastával čas, kdy se platila poddanská daň z půdy majiteli panství, tato daň bývala vyměřena v naturáliích, jako například: vejce, obilí, mák nebo drůbež
- legenda praví, že v bájně hoře Blaník je ukryto vojsko se svatým Václavem včele a až bude české zemi nejhůře, toto vojsko jí přijde na pomoc, v okolí se stalo tradicí konat Svatováclavské slavnosti, při nichž kráčí alegorický průvod doprovázený hudbou, tancem, šermířskými půtkami a ukázkami starých řemesel
- v tento slavný den se konávaly slavnostní mše, poutě, svatováclavské posvícení a lidové veselice

Babí léto

Babí léto (roční období označované jako pozdní léto), je označení déletrvajícího suchého, slunečného, teplého a málo větrného počasí na konci léta či začátku podzimu; tento podnebný jev nastává na evropském kontinentu. Babí léto bývá charakterizováno obdobím suchého, málo větrného, slunného a přes den velmi teplého počasí. Noci ale bývají již poměrně chladné a častěji se k ránu vytvářejí radiační mlhy, které se s postupujícím podzimem udržují po větší část dne. Příčinou babího léta je rozsáhlá tlaková výše, která v podzimním období setrvává nad střední a jihovýchodní Evropou. Podle klimatologů se průměrně vyskytuje v období od 21. září do 2. října. Proto je někdy u nás nazýváno létem svatého Václava (svátek 28. září). Délka trvání tohoto příjemného podzimního počasí je v jednotlivých letech velice rozdílná. Například v roce 1959 trvalo babí léto téměř 7 týdnů, zatímco v některých letech není téměř zřetelné.

Babí léto je jednou z singularit v ročním průběhu počasí ve střední Evropě. Singularitou je zde myšlena poměrně pravidelná odchylka od celkového trendu počasí, podmíněná zvýšeným výskytem určitých povětrnostních situací v dané části roku. V tomto smyslu jde tedy o jev víceméně přesně vázaný na určité kalendářní období. Některé jsou zachyceny i v lidových pranostikách.

Během babího léta lze často pozorovat volně se vznášející pavučiny drobných pavouků, které lidem v minulosti připomínaly šedé „babské“ vlasy. Odtud pochází název tohoto období.

převzato z knihy *Martina Bestajovského Velká kniha lidových obyčejů a nápadů pro šikovné ruce* a *Dagmar Šottnerové Lidové tradice*

Drobné památky v Čisté

Oprava II. z minulého a předminulého dílu:

„Loukotův kříž u Kočků“ správně „Loukotův kříž“

Dle sdělení pana Jaroslava Sklenáře byl pan Kočka nějakou dobu nájemcem hostince, tedy název „Loukotův kříž u Kočků“ mohl být legitimně používán.

Celou kauzu lze vysledovat na níže uváděných [www](#).

Svatá Anna obrázek

Poloha : Visí na stromě 2,3 km jihozápadně od obce, na okraji lesa Hory, při cestě k samotě Valcha u Javornice.

Historie : Podle popisu z roku 1975 obrázek Panny Marie s dřevěnou stříškou upevněný na stromě. Připomínka vraždy /nedávné/? (KORB Václav, Kříže, sochy, pomníky, pamětní desky a jiné památky v městě Čisté a okolí. Strojopis a fotoalbum 1975.)

Bednařík jej zmiňuje jako obrázek Panny Marie (BEDNAŘÍK Tomáš, Historické památky Rakovníka. Raport Rakovník 1997).

Současnost : Čistické jablko o.s. v r. 2009 obrázek zrenovovalo, okolí uklidilo a vybavilo jednoduchou lavičkou.

Záhada

Zmínka Václava Korba o připomínce vraždy je zatím nepodložená.

Kříž Karla Brychty

Poloha : Stojí 2,7 km jihozápadně od obce, v lese místně zvaném „Hory“, nedaleko lesní cesty k samotě Valcha u Javornice.

Historie : Kříž je postaven na místě tragické smrti Karla Brychty, místního hospodáře z čp. 31, který zde svázel dřevo. 1. listopadu 1934 byl zasažen padající borovicí, odvezen do nemocnice v Rakovníku, ale již při vynášení z auta skonal. Kronikář dále uvádí, že byl na podkopaný strom patřící jinému občanu upozorněn, ale ten na něj spadl ve chvíli, kdy své dřevo chtěl s koňmi odtáhnout. (Kronika města Čisté E. Stanislava II díl 1932- 1953, s. 25).

Podle sdělení Jaroslava Kondelíka strom padal na koně a Brychta je chtěl zachránit, odehnat, ale sám už nestačil uskočit. Karel Brychta zemřel ve věku 46 let, patřil k velmi činným členům místního hasičského sboru, byl členem výboru a náměstkem velitele. Řeč nad hrobem měl učitel Pichner (je v kronice celá přepsaná). Na místě tragické smrti byl přičiněním několika členů hasičského sboru – Frank, Bureš Jan, Stránský V. st., Žikeš V., Stanislav Ignác, Hotek Jan, Šajner Václav, Zábranský Jos., Novotný M., Wild Josef a Böhm Fr. postaven ještě v roce 1934 kříž (Pamětní kniha sboru dobrovolných hasičů v Čisté u Rakovníka z r. 1877-1975)

Pozn.: V kronice je na straně 232 fotografie Karla Brychty, když narukoval v Berouně do 1. světové války.

Podle popisu Václava Korba z roku 1975 stál v lese Hory kříž na místě tragické smrti Karla Brychty, byl ozdobný železný na kamenném podstavci, nesl na kříži tabulku s nápisem: „Bůh s Tebou“ a na podstavci tabulku s vyrytým nápisem: „Postavil // Sbor dobr. hasičů // v Čisté // svému bratru // KARLU // BRYCHTOVI, // který na tomto // místě 21. 11. 1934 // tragickou smrtí // zemřel.“ (KORB Václav, Kříže, sochy, pomníky, pamětní desky a jiné památky v městě Čisté a okolí. Strojopis a fotoalbum 1975.)

Bednařík jej zmiňuje na místě tragicky zemřelého. (BEDNAŘÍK Tomáš, Historické památky Rakovníka. Raport Rakovník 1997).

Webovou prezentaci najdete na této adrese:

<http://drobnepamatkycista.webnode.cz/>

Telefonicky lze připomínkovat na tel: 776562186

Daniel Váhala

Poděkování:

Děkuji muzeu Mariánská Týnice za svolení používat jejich materiály.

Použitá literatura a prameny:

Bukačová Irena, Fák Jiří, Paměť krajiny IV, Soupis drobných památek Chříčska a Kožlanska

Bednařík Tomáš, Historické památky Rakovnicka, Raport Rakovník 1997

Kříže, sochy, pomníky, pamětní desky a jiné památky v městě Čisté a okolí k 1. červenci 1975

sestavil Václav Korb z Čisté č. 28 – fotoalbum

Sklenář Jaroslav, Městečko Čistá a okolí

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI II

Pro nepřízeň počasí byli pořadatelé populárního **Běhu do schodů** nuceni tuto akci v původním termínu odvolat.

Nic není ztraceno! Byl stanoven náhradní termín na **4. září**. Tak nesmutněte a neváhejte. Závodníci všech věkových kategorií, jejich příznivci i prostí diváci přijďte v neděli v **15:00 hod.** na schody u základní školy v Čisté.

Srdečně zvou pořadatelé

manželé Coufalovi

Seznam přijatých dětí k základnímu vzdělávání na šk. r. 2011/2012

V letošním školním roce bude naše první třída opravdu „silná“.

A tady jsou ti, kteří se jdou se školou změřit své síly :

Michal Bobisud, Aleš Fišer, František Kohout, Petr Král, Králová Iveta, Anna Krausová, David Kuki, Andrea Mihálová, Kristýna Nováková, Martin Porner, Martina Sojáková, Karolína Šindlerová, Lucie Švolbová, Vít Železný.

Všem samozřejmě přejeme šťastné zdolávání nových vědomostí a hodně úspěchů.

Vážení spoluobčané,

Římskokatolická farnost se připojuje k pozvání na „svatováclavské poutní oslavy v Čisté“ v tomto roce. Duchovní částí programu, které pořádá farnost, by měly být označeny na společném plakátu.

Svatý Václav je patronem České republiky a také obce Čistá, která má jeho podobiznu ve svém znaku, a hlavní kostel je tomuto světcovi zasvěcen. Je tedy zcela logické, že pouť ke svatému Václavovi musela být hlavní poutí naší obce. Asi tomu tak již nebude, ale obnova těchto oslav je dle mého názoru chvályhodná, důležitá a plně koresponduje s udržováním tradic a historického vědomí v naší obci. Pokud máte podobný názor, podpořte jednotlivé akce svou účastí.

Svatý Václave, oroduj za nás!

Daniel Váhala, farnost

Znovu žádáme přispěvatele do zpravodaje, aby své příspěvky dodávali vždy do 20. dne v měsíci.